

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Medunarodni
krivični sud za
bivšu Jugoslaviju

Press Release . Communiqué de presse . Saopštenje za javnost

(Isključivo za medije. Nije službeni dokument.)

TRIAL CHAMBERS

CHAMBRES DE 1ere INSTANCE

PRETRESNA VIJEĆA

Hag, 17. oktobra 2002.

JL/P.I.S./704-t

PRESUDA O KAZNI U PREDMETU TUŽILAC PROTIV MILANA SIMIĆA

OPTUŽENI JE OSUĐEN NA 5 GODINA ZATVORA

U nastavku ćete naći sažetak presude o kazni koju je danas izreklo Pretresno vijeće II u sastavu: sudija Mumba (predsjedavajući), sudija Williams i sudija Lindholm. Predsjedavajući sudija je danas u sudnici pročitao ovaj sažetak.

Sažetak presude ne čini sastavni dio presude. Jedina mjerodavna verzija odluke Pretresnog vijeća i njihovih obrazloženja sadržana je u pismenoj presudi.

UVOD I ISTORIJAT POSTUPKA

Optuženog Milana Simića, četrdesetdvoletnjeg bosanskog Srbina, tužilac Međunarodnog suda prvi put je optužio zajedno sa Blagojem Simićem, Simom Zarićem, Stevanom Todorovićem i Slobodanom Miljkovićem za zločine za koje se tvrdi da su se odigrali u području Bosanskog Šamca u sjeverozapadnoj Bosni i Hercegovini 1992. godine.

Milan Simić dobrovoljno se predao Međunarodnom sudu 14. februara 1998. Prilikom prvog stupanja pred Sud 17. februara 1998. Milan Simić se izjasnio da nije kriv po optužbama sadržanim u prvotnoj verziji optužnice.

Prvotna optužnica protiv Milana Simića je izmijenjena i dopunjena, i najnovija verzija, Četvrta izmijenjena i dopunjena optužnica, podignuta je 9. januara 2002. U Četvrtoj izmijenjenoj i dopunjenoj optužnici ("Optužnica") Milan Simić tereti se u sedam tačaka za: progone kao zločin protiv čovječnosti (tačka 1), te za premlaćivanja i mučenje šest imenovanih žrtava, na osnovu čega ga dvije tačke terete za mučenje kao zločin protiv čovječnosti (tačke 4 i 7), dvije tačke za nečovječna djela kao zločine protiv čovječnosti (tačke 5 i 8), i dvije tačke za okrutno postupanje kao kršenje zakona i običaja ratovanja (tačke 6 i 9). Za sva krivična djela za koja se Milan Simić tereti u Optužnici tvrdi se da su se odigrala u periodu od septembra 1991. do februara 1993. godine.

Milan Simić je prije početka suđenja dva puta privremeno pušten na slobodu, prvi put od 26. marta 1998. do 7. juna 1999., i drugi put od 7. juna 2000. do 13. augusta 2001. Sudeње Milanu Simiću i saoptuženima Blagoju Simiću, Miroslavu Tadiću i Simi Zariću po Četvrtoj izmijenjenoj i dopunjenoj optužnici počelo je 10. septembra 2001. godine.

Dana 13. maja 2002. podnesen je povjerljivi "Zajednički zahtjev za razmatranje sporazuma o izjašnjavanju o krivici između Milana Simića i Tužilaštva". Na zahtjev obiju strana, Pretresno vijeće naložilo je da se postupak vodi na zatvorenoj sjednici u skladu s pravilom 62ter(C) Pravidnika.

Na raspravi održanoj 15. maja 2002. u skladu s pravilom 62bis Pravidnika, Milan Simić se izjasnio krivim po tačkama 4 i 7 optužnice, to jest po dvije tačke mučenja kao zločina protiv čovječnosti. Nakon što je Pretresno vijeće prihvatilo to potvrdno izjašnjavanje o krivici, optužba je povukla preostale tačke protiv Milana Simića, a Pretresno vijeće je zatim 28. maja 2002. izdvojilo Milana Simića iz predmeta *Tužilac protiv Blagoja Simića i drugih*.

Detaljne činjenične osnove za navode sa kojima se Milan Simić složio u vezi sa krivičnim ponašanjem koje leži u osnovi njegove osude za mučenje sadržane su u Sporazumu o izjašnjavanju o krivici kao Dodatak A Zajedničkom zahtjevu strana. Milan Simić i optužba suglasili su se da bi izvjesne konkretne

Adresa na Internetu: <http://www.un.org/icty>

Public Information Services/Press Unit/Služba za informiranje javnosti

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague. P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague. Netherlands

Tel.: +31 70 512 5356; 512 5343 Fax: +31 70 512 5355

činjenice i navodi u vezi s tačkama 4 i 7 optužnice bile dokazane van razumne sumnje kad bi optužba nastavila izvoditi dokaze. Milan Simić složio se s tvrdnjom da su zločini počinjeni dok je on bio na službenom položaju, te u službenom svojstvu.

Na raspravi o kazni održanoj 22. jula 2002. Pretresno vijeće je ukinulo povjerljivi status svih dokumenata u vezi s tom raspravom, uključujući i transkript rasprave na kojoj se optuženi potvrdno izjasnio o krivici, s izuzetkom Sporazuma o potvrdnom izjašnjavanju o krivici. Milan Simić je na početku izlaganja argumenata odbrane dao izjavu u kojoj je izrazio svoje "iskreno žaljenje i kajanje" za to što je uradio "svojim sugradanima i prijateljima u osnovnoj školi". On je iskoristio tu priliku da se svima njima javno ispriča.

Optužba je zatražila da Pretresno vijeće izrekne kaznu od pet godina, a odbrana je zatražila kaznu od tri godine. Pretresno vijeće konstatira da su obje strane prilikom izricanja svojih preporuka za raspon kazne ispravno priznale da Pretresno vijeće nije vezano njihovim preporukama.

FAKTORI KOJI UTIČU NA ODMJERAVANJE KAZNE

Prilikom odmjeravanja kazne Pretresno vijeće je uzelo u obzir sljedeće faktore relevantne za odmjeravanje primjerene kazne: težinu krivičnog djela, uključujući eventualne otežavajuće faktore, olakšavajuće okolnosti, te opću praksu izricanja zatvorskih kazni na sudovima bivše Jugoslavije.

Obje strane su se, kako u Sporazumu o potvrdnom izjašnjavanju o krivici tako i u svojim usmenim argumentima, pozivale na dokaze izvedene na suđenju protiv Milana Simića i njegovih ranijih saoptuženika do trenutka kad je Milan Simić promijenio svoj iskaz o krivici. Pretresno vijeće je shodno tome uzelo u obzir te dokaze kad je to bilo potrebno.

Glavni faktori koje je razmotrilo Pretresno vijeće sada slijede u sažetom obliku. Prvo, otežavajuće okolnosti.

Krivično ponašanje koje čini temelj osuđujuće presude, težina krivičnog djela i način na koji su zločini počinjeni

Milan Simić je osuđen po dvije tačke za mučenje kao zločin protiv čovječnosti. Pretresno vijeće na samom početku naglašava da je krivično djelo mučenja posebno gnusne prirode i predstavlja jedan od najozbiljnijih nasrtaja na psihički i fizički integritet osobe.

Milan Simić bio je član srpskog Kriznog štaba i zauzimao je položaj predsjednika Izvršnog odbora Skupštine općine Bosanski Šamac u vrijeme kad je počinio krivična djela za koja je osuđen. Milan Simić je u vezi s tačkom 4 priznao da je jedne noći između 10. juna i 3. jula 1992., zajedno s još nekoliko muškaraca, raznim predmetima pretukao Hasana Bičića, Muhamdea Bičića, Pericu Mišića i Ibrahima Salkića. Milan Simić žrtve je nogom udario u predio spolnih organa, a iznad njihovih glava je pucano iz vatrenog oružja. U vezi s tačkom 7, Milan Simić je priznao da je zajedno s još nekoliko muškaraca u više navrata istukao Safeta Hadžialijagića jedne noći otprilike u junu 1991. i to raznim predmetima. U usta Safeta Hadžialijagića stavljena je cijev pištolja. Dok su ga tukli, Safet Hadžialijagić bio je primoran skinuti hlače i jedan od Srba koji je pratio Milana Simića zaprijetio je da će mu odrezati penis, vitlajući pri tom nožem. Milan Simić je za vrijeme premlaćivanja ispaljivao hlice iz vatrenog oružja iznad glave žrtve.

Nema nikakve sumnje da su djela koja predstavljaju konkretna djela mučenja za koja je osuđen Milan Simić barbarska i šokantna. Iako zlostavljanje kojem je Milan Simić izložio svoje žrtve nije trajalo dugo vremena, način i metode koje su korišćene su odvratne. Pretresno vijeće smatra da su seksualna, nasilna i ponižavajuća priroda djela otežavajući faktor, jer su ti faktori sigurno pojačali duševnu patnju i osjećaj degradacije koje su žrtve iskusile. Pored toga, zločine u kojima je sudjelovao Milan Simić valja sagledati u okviru užasnih uslova koji su u to vrijeme vladali u osnovnoj školi, i nečovječnog postupanja prema zatočenicima u tom zatočeničkom logoru. Hotimično sudjelovanje Milana Simića u zlostavljanju nekih od zatočenika pogoršalo je te uslove.

Položaj Milana Simića kao predsjednika Izvršnog odbora i člana Kriznog štaba

Ovo Pretresno vijeće nalazi da, iako on nije optužen kao nadređeni *per se*, položaj vlasti Milana Simića je ipak relevantan kao otežavajući faktor, jer je on očito odlazio u osnovnu školu koristeći svoj službeni

položaj. Imajući u vidu njegov položaj, činjenica da je Milan Simić sudjelovao u mučenju zatočenika navedenih u tačkama 4 i 7 morala je ostaviti utisak na osobe prisutne u osnovnoj školi u to vrijeme da je takva vrsta ponašanja dopustiva, ili čak da se ohrabruje.

Status žrtava i efekat krivičnih djela na žrtve

Pretno vijeće nalazi da nema nikakve sumnje da su žrtve Milana Simića bile u inferiornom i izuzetno osjetljivom položaju, jer su bile zatočene i pod kontrolom vlasti u Bosanskom Šamcu: svi su oni bili zatočeni već više mjeseci, tokom kojih su već prošli kroz velika i brutalna premlaživanja od strane drugih; bili su bespomoćni i nisu imali nikakvu priliku da se zaštite. Povrh toga, Milan Simić je žrtve osobno poznavao i odabirao. Kao što su se strane sporazumjele u Sporazumu o potvrdnom izjašnjavanju o krivici, u Bosanskom Šamcu je bilo opće poznato da je Safet Hadžialijagić, žrtva navedena u tački 7, imao slabo srce. Pretno vijeće smatra da slabo srce predstavlja element posebne osjetljivosti žrtve i da je time što je pretukao žrtvu Milan Simić namjerno to iskoristio namjernim nanošenjem ili prijetnjom nanošenja teškog fizičkog bola i patnje.

Diskriminatorna namjera

Milan Simić priznao je da je krivična djela za koja je osuđen počinio sa diskriminatornom namjerom, budući da je namjerno odabrao da tuče žrtve koje su bile bilo Muslimani bilo Hrvati, te ih je želio kazniti, zastrašiti i poniziti. Pretno vijeće zato smatra diskriminatornu namjeru prilikom počinjenja konkretnih krivičnih djela za koja se Milan Simić izjasnio krivim otežavajućom okolnosti prilikom odmjeravanja njegove kazne.

Pretno vijeće također nalazi da su zločini izvedeni s predumišljajem, budući da Milan Simić nije imao nikakvog drugog razloga da se nalazi u osnovnoj školi u to vrijeme i budući da je on odabrao upravo one žrtve koje su mu bile poznate. Pretno vijeće nalazi da je Milan Simić optužen i izjasnio se krivim za dva zasebna incidenta mučenja, kao što se navodi u tačkama 4 i 7 optužnice, i da je Milan Simić sudjelovao u dva zasebna i različita događaja. Pretno vijeće će stoga izreći zasebnu kaznu za svako krivično djelo.

Pretno vijeće će se sada osvrnuti na olakšavajuće okolnosti.

Potvrdno izjašnjavanje o krivici

Ovo Pretno vijeće je mišljenja da priznanje krivice od strane optuženog, kao i prihvatanje činjenica onako kako ih iznose žrtve predstavlja jedinstveni i neosporivi mehanizam za utvrđivanje činjeničnog stanja koji umnogome doprinosi izgradnji mira i pomirenja između zajednica koje su bile obuhvaćene sukobom. Milan Simić je sedmi optuženi na ovom Sudu koji je osuđen na osnovu priznanja krivice. On se potvrdno izjasnio o krivici više od četiri godine nakon što je prvi put stupio pred ovaj Sud i njegovo suđenje je već bilo u toku kada je pristao da sklopi Sporazum o izjašnjavanju o krivici. Ali, Pretno vijeće ističe da jedna od žrtava imenovanih u tački 4 optužnice, koja je trebalo da svjedoči za Tužilaštvo, još nije bila svjedočila na Sudu u tom trenutku. Uzimajući u obzir ove faktore, potvrdno izjašnjavanje o krivici Milana Simića će imati manju težinu u odmjeravanju kazne nego da je do njega došlo ranije ili čak prije početka suđenja.

Pa ipak, Pretno vijeće ističe u Presudi da su obavljene velike pripreme i adaptacije kako u Pritvorskoj jedinici tako i u Sudu, radi udovoljavanja posebnim zdravstvenim potrebama Milana Simića, uključujući i uspostavljanje video-veze između ove dvije lokacije. Pretno vijeće je upoznato sa troškovima koji su proistekli iz toga i ističe da su, otkako se Milan Simić potvrdno izjasnio o krivici, neki od tih troškova koje je snosio Sud, a samim tim i međunarodna zajednica, nestali. Usljed toga, Pretno vijeće nalazi da, uprkos tome što je Milan Simić priznao krivicu tek u poodmakloj fazi postupka, njemu ipak treba uzeti za olakšicu to što se potvrdno izjasnio o krivici.

Kajanje

Pretno vijeće smatra da je kajanje koje je Milan Simić izrazio na raspravi o odmeravanju kazne bilo iskreno, te ističe činjenicu da se on vratio u osnovnu školu u vreme odigravanja događaja da bi se izvinio svojim dvema žrtvama.

Lične okolnosti: zdravstveno stanje Milana Simića

Pretno vijeće smatra da pitanja koja se tiču lošeg zdravstvenog stanja osuđenog normalno treba uzeti u obzir tek kod odsluživanja izrečene kazne. I samo u izuzetnim okolnostima ili rijetkim slučajevima loše zdravstveno stanje treba cijeniti kao olakšavajuću okolnost. Iako žali zbog zdravstvenih

komplikacija koje su zadesile Milana Simića, te njegovog trenutnog zdravstvenog stanja, Pretresno vijeće nije uvjereno da kod njega postoje zdravstveni problemi tog stepena koji bi opravdao smanjenje kazne. Zdravstveno stanje Milana Simića se, stoga, neće uzeti u obzir kao olakšavajući faktor u odmjeravanju kazne.

Lične okolnosti uključujući godine, karakter i porodičnu situaciju

Pretresno vijeće nalazi da su u trenutku izvršenja krivičnog djela životna dob Milana Simića, te stepen njegovog obrazovanja bili takvi da je on bio dovoljno zreo da bi znao da su njegovi postupci bili ne samo pogrešni već i kriminalni i da je on svesno iskoristio ratnu situaciju da bi počinio zastrašujuća nasilna djela nad nezaštićenim osobama koje je poznavao. Pored toga, činjenicu da je on čovjek dobrog karaktera, kako se iznosi u izjavama pod zakletvom koje je uložila odbrana, Pretresno vijeće ne smatra olakšavajućim faktorom kada je riječ o krivičnom djelu mučenja.

Dobrovoljna predaja Sudu

Pretresno vijeće smatra da dobrovoljna predaja Sudu Milana Simića predstavlja olakšavajuću okolnost.

Činjenica da nije ranije osuđivan

Pretresno vijeće smatra da činjenica da Milan Simić nije ranije bio osuđivan predstavlja olakšavajući faktor, iako ne značajan.

Vladanje u Pritvorskoj jedinici i opšti stav prema postupku

Pretresno vijeće smatra da je Milan Simić bio kooperativan tokom postupka i konkretno ističe njegovu spremnost da prati postupak putem video-veze iz Pritvorske jedinice, što je doprinijelo većoj efikasnosti sudjenja. Pretresno vijeće smatra da vladanje Milana Simića u pritvorskoj jedinici, kao i njegova ukupna saradnja sa Pretresnim Većem i Tužilaštvom tokom postupka protiv njega predstavljaju olakšavajuću okolnost.

ODMERAIVANJE KAZNE OD STRANE PRETRESNOG VEĆA

U posljednjem dijelu presude Pretresno vijeće razmatra relativnu težinu koju treba dati gorenavedenim faktorima u odmjeravanju kazne Milanu Simiću.

Pretresno vijeće je uzelo u obzir i izvagalo ukupnu krivicu Milana Simića i sve konkretne okolnosti ovog slučaja. Po razmatranju pismenih i usmenih podnesaka tužilaštva i odbrane, Pretresno vijeće je zaključilo da je za sljedeće okolnosti dokazano van razumne sumnje da predstavljaju otežavajuće faktore: okolnosti pod kojima su počinjena krivična dela, službeni položaj Milana Simića, ranjivost žrtvi, kao i diskriminatorna namjera Milana Simića. Pretresno vijeće takođe smatra da priznanje krivice Milana Simića, njegovo izražavanje kajanja, dobrovoljna predaja, to što ranija nije osuđivan i vladanje u pritvorskoj jedinici, kao i njegovo držanje tokom postupka, predstavljaju okolnosti koje se uzimaju kao dokazane jer su dokazi u prilog tome odnijeli prevagu nad suprotnim dokazima. Odmjeravajući kaznu Milana Simića, Pretresno vijeće je razmotrilo opštu praksu izricanja zatvorskih kazni u bivšoj Jugoslaviji. Pretresno vijeće je takođe uzelo u obzir potrebu da se u odmjeravanju kazne odrazi relativan značaj uloge Milana Simića u širem kontekstu konflikta u bivšoj Jugoslaviji.

Pretresno vijeće ističe da u ovom trenutku ne postoji utvrđeni raspon ili praksa izricanja kazni osobama čije su okolnosti u opštim crtama slične okolnostima Milana Simića ili gdje su počinioci pod uglavnom sličnim okolnostima počinili djelo mučenja kao zločin protiv čovečnosti.

Milan Simić je bio visoki funkcioner u Bosanskom Šamcu i počinio je krivično djelo mučenja u osnovnoj školi u Bosanskom Šamcu dok se nalazio na dužnosti predsjednika Izvršnog odbora opštine. Iako je Milan Simić bio visoki funkcioner u Bosanskom Šamcu, Pretresno vijeće nije ustanovilo da je on igrao neku posebno važnu ulogu u širem kontekstu konflikta u bivšoj Jugoslaviji. Pa ipak, Milan Simić je kriv za posebno ozbiljna djela protiv ranjivih lica. Njegovo ponašanje koje je dovelo do nanošenja teškog bola i patnje usled žestokih premlaćivanja i drugih barbarskih djela se mora najstrože osuditi. Pod redovnim okolnostima za ovo bi bilo primjereno izreći dugu zatvorsku kaznu, možda čak i doživotnu.

Što se tiče zdravstvenog stanja Milana Simića, Pretresno vijeće je, kako je ranije napomenuto, istaklo da je, kao paraplegičaru vezanom za kolica, Milanu Simiću potrebna svakodnevna medicinska njega uključujući pomoć oko najosnovnijih radnji vezanih za svakodnevnu egzistenciju. Iako je Pretresno

vijeće zaključilo da njegovo zdravstveno stanje ne predstavlja faktor koji bi doveo do smanjenja kazne koja mu se izriče, ono se ipak ne može ignorisati. Pretresno vijeće ističe da u istoriji Suda nije bilo nijednog drugog optuženog sličnog zdravstvenog stanja. Takvo stanje zdravlja predstavlja izuzetnu okolnost koja nalaže Pretresnom veću da zbog razloga humanosti prihvati da prilikom odmjeravanja kazne uzme u obzir zdravstvenu situaciju Milana Simića, te da je tretira kao posebnu okolnost. Stoga će se Milanu Simiću izreći kazna kraća od one koja bi se inače izrekla. To ne znači da se ubuduće ne može izreći duga zatvorska kazna nekom drugom optuženom sličnog zdravstvenog stanja. Naime, svaki slučaj se mora razmatrati u svjetlu svojih okolnosti.

Pretresno vijeće je zaključilo da uslovi privremenog puštanja na slobodu Milana Simića nisu predstavljali "kućni pritvor", već su mu, naprotiv, dozvolili da se vrati svojoj porodici i zajednici do početka njegovog suđenja. Milanu Simiću je bilo dozvoljeno da napušta kuću, iako uz određena ograničenja. Privremeno puštanje na slobodu pod ovakvim okolnostima se ne može izjednačiti sa "pritvorom". Stoga se Milanu Simiću neće uračunati vrijeme provedeno na privremenoj slobodi po puštanju iz pritvorske jedinice prije početka suđenja.

DISPOZITIV

Operativni paragraf presude kojom se izriče kazna glasi kako slijedi:

U skladu sa gorenavedenim razlozima, razmotrivši argumente obje strane, dokaze koji su iznijeti na raspravi o odmjeravanju kazne, kao i Statut i Pravilnik, odmjerivši otežavajuće i olakšavajuće okolnosti, te uzevši u obzir opštu praksu odmjeravanja zatvorskih kazni u bivšoj Jugoslaviji, **PRETRESNO VIJEĆE IZRIČE** Milanu Simiću **5 godina** zatvora za tačku 4 i **5 godina** zatvora za tačku 7 i **NALAŽE** da se kazne imaju služiti istovremeno. Pretresno vijeće **ODREĐUJE** da Milan Simić ima pravo da mu se 835 dana uračuna u kaznu izrečenu od strane ovog Pretresnog vijeća od dana donošenja ove presude o kazni.

1. U skladu sa Pravilom 103 (C) Pravilnika Milan Simić će ostati u pritvoru Suda do okončanja priprema za njegovo prebacivanje u zemlju gdje će služiti svoju kaznu.
2. U skladu sa Pravilom 104, nalaže Sekretarijatu Suda da se pobrine, u mjeri u kojoj je to moguće, da zatvorska ustanova u kojoj će MS služiti svoju kaznu bude u stanju da adekvatno zbrine MS s obzirom na njegove zdravstvene potrebe.

Integralni tekst presude na engleskom jeziku se na zahtjev može dobiti od Službe za informisanje javnosti MKSJ-a. Takođe se nalazi na Internet stranici: www.un.org/icty. Prevodi na francuski i BHS će uskoro biti dostupni.
